ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 *

Στην υπόθεση T-532/08,

Norilsk Nickel Harjavalta Oy, με έδρα το Espoo (Φινλανδία),

Umicore SA/NV, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

εκπροσωπούμενες από τον K. Nordlander, δικηγόρο,

προσφεύγουσες,

υποστηριζόμενες από το

Nickel Institute, με έδρα το Toronto (Καναδάς), εκπροσωπούμενο από τον K. Nordlander, δικηγόρο, D. Anderson, QC, S. Kinsella και H. Pearson, solicitors,

παρεμβαίνον,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους P. Oliver και D. Kukovec,

καθής,

υποστηριζόμενης από το

Βασίλειο της Δανίας, εκπροσωπούμενο από την B. Weis Fogh,

παρεμβαίνον,

με αντικείμενο αίτηση εν μέρει ακυρώσεως, αφενός, της οδηγίας 2008/58/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Αυγούστου 2008, για τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή της στην τεχνική πρόοδο, για 30ή φορά, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ L 246, σ. 1), και, αφετέρου, του κανονισμού (ΕΚ) 790/2009 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2009, περί τροποποίησης, με σκοπό την προσαρμογή του στην

τεχνική και επιστημονική πρόοδο, του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων (ΕΕ L 235, σ. 1), στον βαθμό που οι πράξεις αυτές τροποποιούν την ταξινόμηση ορισμένων ενώσεων του ανθρακικού νικελίου,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, J. Azizi (εισηγητή), A. W. H. Meij, M. Βηλαρά, N. J. Forwood, M. E. Martins Ribeiro, O. Czúcz, I. Wiszniewska-Białecka, I. Pelikánová, E. Cremona, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen και K. O'Higgins, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με την υπό κρίση προσφυγή, οι προσφεύγουσες, Norilsk Nickel Harjavalta Oy (πρώην OMG Harjavalta Oy, στο εξής: Norilsk Nickel) και Umicore SA/NV, αμφισβητούν τη νομιμότητα της ταξινόμησης ορισμένων ενώσεων του ανθρακικού νικελίου ως επικινδύνων ουσιών (στο εξής: προσβαλλόμενες ταξινομήσεις) οι οποίες περιελήφθησαν, αρχικώς, στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 25), και στη συνέχεια στο παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (ΕΕ L 353, σ. 1).

2 Οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις θεσπίστηκαν με την οδηγία 2008/58/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Αυγούστου 2008, για τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή της στην τεχνική πρόοδο, για 30ή φορά, της οδηγίας 67/548 (ΕΕ L 246, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενη οδηγία), και επαναλήφθηκαν, με ισχύ από τις 25 Σεπτεμβρίου 2009, στον κανονισμό (ΕΚ) 790/2009 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2009, περί τροποποίησης, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, του κανονισμού 1272/2008 (ΕΕ L 235, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός) (στο εξής, και οι δύο μαζί: προσβαλλόμενες πράξεις).

Το νομικό πλαίσιο

Διατάξεις των Συνθηκών ΕΚ και ΛΕΕ

3 Κατά το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ:

«Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται με τις ίδιες προϋποθέσεις να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά.»

4 Σύμφωνα με το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ:

«Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί, υπό τις προϋποθέσεις του πρώτου και του δευτέρου εδαφίου, να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης ή που το αφορούν άμεσα και ατομικά, καθώς και κατά των κανονιστικών πράξεων που το αφορούν άμεσα χωρίς να περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα.»

Οδηγία 67/548

5 Η οδηγία 67/548, όπως έχει τροποποιηθεί ιδίως από την οδηγία 92/32/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Απριλίου 1992, για την έβδομη τροποποίηση της οδηγίας 67/548 (ΕΕ L 154, σ. 1), και από την οδηγία 2006/121/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2006, για την τροποποίηση της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ με σκοπό την προσαρμογή της στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΕ L 396, σ. 850), θεσπίζει τους κανόνες για την εμπορία ορισμένων «ουσιών», οι οποίες ορίζονται ως «τα χημικά στοιχεία και οι ενώσεις τους σε φυσική κατάσταση ή όπως παράγονται από οποιαδήποτε παραγωγική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων όλων των προσθέτων που απαιτούνται για τη σταθερότητα του προϊόντος και όλων των προσμίξεων που δημιουργούνται κατά τη διαδικασία αυτή, εκτός από οποιονδήποτε διαλύτη που μπορεί να διαχωριστεί χωρίς να θίξει τη σταθερότητα της ουσίας ούτε να τροποποιήσει τη σύνθεσή της».

6 Προς τούτο, η οδηγία 67/548 προβαίνει, σύμφωνα με το άρθρο της 4, παράγραφος 1, σε ταξινόμηση των ουσιών αναλόγως των εγγενών τους ιδιοτήτων στις κατηγορίες του άρθρου 2, παράγραφος 2. Η ταξινόμηση μιας ουσίας ως «επικίνδυνης» στο παράρτημα Ι της οδηγίας αυτής επιβάλλει, ως προϋπόθεση για τη διάθεσή της στο

εμπόριο, την επικόλληση στη συσκευασία της υποχρεωτικής σήμανσης στην οποία περιλαμβάνονται ιδίως τα σύμβολα για τους κινδύνους κατά τη χρήση της ουσίας και τυποποιημένες φράσεις με τις οποίες υποδηλώνονται, αφενός, οι ιδιαίτεροι κίνδυνοι τους οποίους συνεπάγεται η χρήση της ουσίας και, αφετέρου, οδηγίες ασφαλούς χρήσης της.

7 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 67/548, όπως ίσχυε πριν τη θέσπιση του άρθρου 55, παράγραφος 2, του κανονισμού 1272/2008:

«Το παράρτημα I περιέχει τον κατάλογο των ουσιών ταξινομημένων σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 μαζί με την εναρμονισμένη τους ταξινόμηση και επισήμανση. Η απόφαση για την καταχώριση μιας ουσίας στο παράρτημα I μαζί με την εναρμονισμένη της ταξινόμηση και επισήμανση λαμβάνεται με τη διαδικασία του άρθρου 29 [της εν λόγω οδηγίας].»

8 Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 67/548 προβλέπει ότι «[ο]ι γενικές αρχές ταξινόμησης και επισήμανσης των ουσιών και παρασκευασμάτων εφαρμόζονται σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος VI, εκτός αν, σε ειδικές οδηγίες, προβλέπονται αντίθετες απαιτήσεις σχετικά με τα επικίνδυνα παρασκευάσματα».

9 Το σημείο 1.2 του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548 ορίζει:

«Το παρόν παράρτημα καθορίζει τις γενικές αρχές που διέπουν την ταξινόμηση και επισήμανση των ουσιών και των παρασκευασμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 4 της παρούσας οδηγίας […]

Απευθύνεται σε όλους όσους ασχολούνται [παρασκευαστές, εισαγωγείς, εθνικές αρχές] με μεθόδους ταξινόμησης και επισήμανσης των επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων.»

10 Το σημείο 4.1.2 του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548 προβλέπει:

«Εάν ένας παρασκευαστής, διανομέας ή εισαγωγέας διαθέτει πληροφορίες που δείχνουν ότι μια ουσία θα πρέπει να ταξινομηθεί και να επισημανθεί σύμφωνα με τα κριτήρια που δίδονται στα σημεία 4.2.1, 4.2.2 ή 4.2.3 θα επισημαίνει προσωρινά την ουσία σύμφωνα με αυτά τα κριτήρια, με βάση την αξιολόγηση των στοιχείων από ένα αρμόδιο άτομο.»

11 Κατά το σημείο 4.1.3, του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548, «[ο] παρασκευαστής, διανομέας ή εισαγωγέας υποβάλλει, το ταχύτερο δυνατό, έγγραφο που συνοψίζει όλες τις σχετικές πληροφορίες σε ένα κράτος μέλος στο οποίο η ουσία έχει κυκλοφορήσει στην αγορά».

12 Στο σημείο 4.1.4 του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548, διευκρινίζονται τα εξής:

«Επιπλέον, ο παρασκευαστής, διανομέας ή εισαγωγέας, που διαθέτει νέα σχετικά δεδομένα για την ταξινόμηση και επισήμανση μιας ουσίας σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στα σημεία 4.2.1, 4.2.2 ή 4.2.3 πρέπει να υποβάλλει τα δεδομένα αυτά, το ταχύτερο δυνατό, σε ένα κράτος μέλος στο οποίο η ουσία έχει κυκλοφορήσει στην αγορά.»

13 Το σημείο 4.1.5 του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548 έχει ως εξής:

«Για να επιτευχθεί το ταχύτερο δυνατό εναρμονισμένη ταξινόμηση στην Κοινότητα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 28 της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη τα οποία διαθέτουν πληροφορίες που δικαιολογούν την ταξινόμηση μιας ουσίας σε μία από αυτές τις κατηγορίες, είτε έχουν υποβληθεί από τον παρασκευαστή είτε όχι, πρέπει να διαβιβάζουν στην Επιτροπή το ταχύτερο δυνατό τις πληροφορίες αυτές μαζί με προτάσεις για ταξινόμηση και επισήμανση.

Η Επιτροπή θα διαβιβάζει προς τα άλλα κράτη μέλη τις προτάσεις που λαμβάνει για ταξινόμηση και επισήμανση. Οποιοδήποτε κράτος μέλος μπορεί να απευθύνεται στην Επιτροπή για να λάβει γνώση των πληροφοριών που υποβλήθηκαν.

[…]»

Διαδικασία προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548

14 Βάσει του άρθρου 28 της οδηγίας 67/548, οι απαραίτητες τροποποιήσεις για την προσαρμογή των παραρτημάτων της στην τεχνική πρόοδο θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου της 29. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ L 184, σ. 23), σε συνδυασμό με το σημείο 1 του παραρτήματος ΙΙΙ

του κανονισμού (ΕΚ) 807/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, περί προσαρμογής προς την απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία διαβούλευσης (ομοφωνία) (ΕΕ L 122, σ. 36), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επικουρείται από κανονιστική επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής. Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3, της εν λόγω αποφάσεως, η Επιτροπή εγκρίνει τα σχεδιαζόμενα μέτρα εφόσον αυτά είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής. Το άρθρο 5, παράγραφος 4, της αποφάσεως αυτής προβλέπει αντιθέτως ότι, όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της εν λόγω επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Μερική κατάργηση, τροποποίηση και αντικατάσταση της οδηγίας 67/548 από τον κανονισμό 1272/2008

15 Με ισχύ από τις 20 Ιανουαρίου 2009, η οδηγία 67/548 καταργήθηκε, τροποποιήθηκε και αντικαταστάθηκε εν μέρει από τον κανονισμό 1272/2008. Ο κανονισμός αυτός αποσκοπεί, ιδίως, στην εφαρμογή του συστήματος οικουμενικής εναρμόνισης για την ταξινόμηση και επισήμανση των χημικών ουσιών, όπως αυτή αναπτύχθηκε στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών (αιτιολογικές σκέψεις 5 έως 8 του κανονισμού 1272/2008).

16 Ενώ το άρθρο 55, παράγραφος 11, του κανονισμού 1272/2008 ορίζει ότι «[τ]ο παράρτημα I [της οδηγίας 67/548] διαγράφεται», το παράρτημα VI του εν λόγω κανονισμού δεν περιείχε, κατά τη στιγμή της ενάρξεως ισχύος του, τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, η διαδικασία εκδόσεως των οποίων είχε καθυστερήσει σημαντικά, αλλά μόνον τις ταξινομήσεις που προστέθηκαν στο πλαίσιο των προηγούμενων προσαρμογών στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προβλέπει η οδηγία 2004/73/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με

την εικοστή ένατη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 (ΕΕ L 152, σ. 1, διορθωτικό στην ΕΕ 2004, L 216, σ. 3).

17 Συναφώς, η αιτιολογική σκέψη 53 του κανονισμού 1272/2008 ορίζει τα εξής:

«Προκειμένου να ληφθούν πλήρως υπόψη οι εργασίες και η πείρα που έχουν αποκτηθεί δυνάμει της οδηγίας 67/548 [...], συμπεριλαμβανομένων της ταξινόμησης και της επισήμανσης των συγκεκριμένων ουσιών που αναφέρονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 67/548 [...], όλες οι υπάρχουσες εναρμονισμένες ταξινομήσεις θα πρέπει να μετατραπούν σε νέες εναρμονισμένες ταξινομήσεις χρησιμοποιώντας τα νέα κριτήρια. Επιπροσθέτως, δεδομένου ότι η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού αναβάλλεται και στη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, για την ταξινόμηση των ουσιών και των μειγμάτων ισχύουν οι εναρμονισμένες ταξινομήσεις σύμφωνα με τα κριτήρια της οδηγίας 67/548 [...], όλες οι υπάρχουσες εναρμονισμένες ταξινομήσεις θα πρέπει επίσης να συμπεριληφθούν αμετάβλητες σε παράρτημα του παρόντος κανονισμού. Κατά την υπαγωγή όλων των μελλοντικών εναρμονίσεων της ταξινόμησης στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να αποφεύγονται ασυνέπειες στις εναρμονισμένες ταξινομήσεις της ίδιας ουσίας βάσει των υφιστάμενων και των νέων κριτηρίων.»

18 Το άρθρο 36 του κανονισμού 1272/2008, με τίτλο «Εναρμόνιση της ταξινόμησης και της επισήμανσης των ουσιών», προβλέπει μεταξύ άλλων:

«1. Μια ουσία που ανταποκρίνεται στα κριτήρια του παραρτήματος Ι για τα ακόλουθα υπόκειται, κανονικά, σε εναρμονισμένη ταξινόμηση και επισήμανση σύμφωνα με το άρθρο 37:

α) ευαισθητοποίηση του αναπνευστικού, κατηγορία 1 (παράρτημα Ι τμήμα 3.4)·

β) μεταλλαξιγένεση γεννητικών κυττάρων, κατηγορία 1Α, 1Β ή 2 (παράρτημα Ι τμήμα 3.5)·

γ) καρκινογένεση, κατηγορία 1Α, 1Β ή 2 (παράρτημα Ι τμήμα 3.6)·

δ) τοξικότητα στην αναπαραγωγή, κατηγορία 1Α, 1Β ή 2 (παράρτημα Ι τμήμα 3.7).

[…]»

19 Βάσει του άρθρου 37 του κανονισμού 1272/2008, με τίτλο «Διαδικασία εναρμόνισης της ταξινόμησης και της επισήμανσης ουσιών»:

«1. Μια αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους μπορεί να υποβάλλει στον Οργανισμό πρόταση εναρμονισμένης ταξινόμησης και επισήμανσης ουσιών και, ανάλογα με την περίπτωση, ειδικά όρια συγκέντρωσης ή συντελεστές m, ή πρόταση για την αναθεώρησή τους.

[…]

2. Ο παρασκευαστής, εισαγωγέας ή μεταγενέστερος χρήστης μιας ουσίας μπορεί να υποβάλλει στον Οργανισμό πρόταση εναρμονισμένης ταξινόμησης και επισήμανσης της εν λόγω ουσίας και, ανάλογα με την περίπτωση, ειδικά όρια συγκέντρωσης ή συντελεστές m υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπάρχει εγγραφή στο μέρος 3 του παραρτήματος VI για την ουσία αυτή σε σχέση με την τάξη κινδύνου ή τη διαφοροποίηση που καλύπτεται από την εν λόγω πρόταση.

[…]

4. Η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων του Οργανισμού που συγκροτήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 εγκρίνει γνώμη σχετικά με οιαδήποτε πρόταση που υποβάλλεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2 εντός 18 μηνών από την παραλαβή της πρότασης, δίνοντας στα ενδιαφερόμενα μέρη την ευκαιρία να διατυπώσουν σχόλια. Ο Οργανισμός διαβιβάζει τις γνωμοδοτήσεις αυτές και τα τυχόν σχόλια στην Επιτροπή.

5. Όταν η Επιτροπή κρίνει ότι η εναρμόνιση της ταξινόμησης και της επισήμανσης της συγκεκριμένης ουσίας είναι κατάλληλη, υποβάλλει, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, σχέδιο απόφασης για την εγγραφή της εν λόγω ουσίας μαζί με τα σχετικά στοιχεία ταξινόμησης και επισήμανσης στον πίνακα 3.1 του μέρους 3 του παραρτήματος Ι και, ανάλογα με την περίπτωση, τα ειδικά όρια συγκέντρωσης ή συντελεστές m.

Αντίστοιχη εγγραφή περιλαμβάνεται στον πίνακα 3.2 του μέρους 3 του παραρτήματος VI με βάση τις ίδιες προϋποθέσεις έως τις 31 Μαΐου 2015.

Το μέτρο αυτό, που αποσκοπεί σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, θεσπίζεται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 54 παράγραφος 3. […]

6. Οι παρασκευαστές, εισαγωγείς ή μεταγενέστεροι χρήστες που διαθέτουν νέες πληροφορίες οι οποίες μπορεί να οδηγήσουν σε μεταβολή των στοιχείων εναρμονισμένης ταξινόμησης και επισήμανσης μιας ουσίας στο μέρος 3 του παραρτήματος VI υποβάλλουν πρόταση […] στην αρμόδια αρχή ενός από τα κράτη μέλη στην αγορά των οποίων διατίθεται η ουσία.»

20 Κατά το άρθρο 53 του κανονισμού 1272/2008, με τίτλο «Προσαρμογές στην τεχνική πρόοδο»:

«1. Η Επιτροπή μπορεί να διευθετεί και να προσαρμόζει στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο [...] τα παραρτήματα I έως VII, λαμβάνοντας επίσης δεόντως υπόψη την περαιτέρω εξέλιξη του [Παγκόσμια Εναρμονισμένου Συστήματος Ταξινόμησης και Επισήμανσης των Χημικών Ουσιών...]. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 54 παράγραφος 3 [...]».

21 Σύμφωνα με το άρθρο 54 του κανονισμού 1272/2008, με τίτλο «Διαδικασία επιτροπής»:

«1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή που έχει συσταθεί από το άρθρο 133 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006.

[...]

3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α, παράγραφοι 1 έως 4, και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468[...], τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

[...]»

22 Το άρθρο 5α της αποφάσεως 1999/468, όπως έχει τροποποιηθεί από την απόφαση 2006/512/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2006 (ΕΕ L 200, σ. 11), ρυθμίζει την

«κανονιστική διαδικασία με έλεγχο», στο πλαίσιο της οποίας, βάσει της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου, «[η] Επιτροπή επικουρείται από κανονιστική επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής». Κατά το άρθρο 5α, παράγραφος 3, της εν λόγω αποφάσεως, όταν τα σχεδιαζόμενα από την Επιτροπή μέτρα συνάδουν προς τη γνώμη της επιτροπής, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση το σχέδιο μέτρων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο προς έλεγχο και μπορεί να τα εκδώσει μόνον εάν, μετά την παρέλευση τριών μηνών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δεν έχουν αντιταχθεί στο εν λόγω σχέδιο. Το άρθρο 5α, παράγραφος 4, της αποφάσεως αυτής προβλέπει ότι, όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν συνάδουν προς τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση για τα ληπτέα μέτρα, την οποία διαβιβάζει ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Κανονισμός (ΕΟΚ) 793/93 και κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006

23 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1993, για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες (ΕΕ L 84, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί, προβλέπει, σύμφωνα με την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του, τον καταμερισμό και τον συντονισμό των καθηκόντων μεταξύ των κρατών μελών, της Επιτροπής και των βιομηχάνων στον τομέα της εκτίμησης των κινδύνων που ενέχουν οι παραγόμενες ουσίες, εισαγόμενες και/ή χρησιμοποιούμενες από τους εν λόγω βιομηχάνους. Έτσι, τα άρθρα 3 και 4 του εν λόγω κανονισμού προβλέπουν την υποχρέωση των παρασκευαστών και των εισαγωγέων των εν λόγω ουσιών να κοινοποιούν ορισμένα λυσιτελή στοιχεία αναλόγως του όγκου της παραγωγής και των εισαγωγών.

24 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 793/93, η Επιτροπή καταρτίζει πίνακες ουσιών που απαιτούν εκτίμηση των κινδύνων κατά προτεραιότητα. Για καθεμία από τις ουσίες αυτές ορίζεται η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους ως εισηγήτρια για την αξιολόγηση των εν λόγω κινδύνων για τον άνθρωπο και για το περιβάλλον (άρθρο 10, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 793/93).

25 Συναφώς, το άρθρο 9, το άρθρο 10, παράγραφος 2, και το άρθρο 12 του κανονισμού 793/93 προβλέπουν την υποχρέωση των παρασκευαστών και των εισαγωγέων να διαβιβάζουν, ενδεχομένως, πρόσθετες πληροφορίες ή να διεξαγάγουν δοκιμές για να αποκτήσουν κάθε ελλείπον στοιχείο που είναι απαραίτητο για την αξιολόγηση των κινδύνων. Υπό τους όρους του άρθρου 12, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, οι δοκιμές μπορούν να διεξάγονται από ένα ή περισσότερους παρασκευαστές ή εισαγωγείς που ενεργούν για λογαριασμό άλλων ενδιαφερόμενων παρασκευαστών ή εισαγωγέων. Περαιτέρω, βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, οι παρασκευαστές και εισαγωγείς μπορούν να ζητούν από τον εισηγητή, με τη σχετική αιτιολόγηση, να απαλλαγούν από όλες ή από μερικές από τις συμπληρωματικές δοκιμές, είτε διότι ένα δεδομένο πληροφοριακό στοιχείο δεν είναι αναγκαίο για την αξιολόγηση του κινδύνου, είτε διότι είναι αδύνατο να ληφθεί. Είναι δυνατόν επίσης να ζητούν μεγαλύτερη προθεσμία όταν το απαιτούν οι περιστάσεις.

26 Μετά το πέρας της αξιολόγησης των κινδύνων, ο εισηγητής μπορεί, ενδεχομένως, να προτείνει μια στρατηγική και μέτρα για τον περιορισμό των εντοπισθέντων κινδύνων (άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού 793/93). Με βάση την αξιολόγηση των κινδύνων και της στρατηγικής που προτείνει ο εισηγητής, η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση αποτελεσμάτων της αξιολόγησης των κινδύνων των ουσιών προτεραιότητας καθώς και, εφόσον χρειάζεται, σύσταση για την κατάλληλη στρατηγική προς περιορισμό των εν λόγω κινδύνων προκειμένου να εγκριθούν με τη διαδικασία της επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 15 του κανονισμού 793/93. Με βάση την αξιολόγηση των κινδύνων και τη σύσταση περί της ακολουθητέας στρατηγικής που εγκρίθηκαν κατά τα ως άνω, η Επιτροπή αποφασίζει, εφόσον χρειάζεται, να προτείνει τη λήψη κοινοτικών μέτρων στο πλαίσιο της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών, που αφορούν τους περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων (ΕΕ L 262, σ. 201), όπως έχει τροποποιηθεί, ή στο πλαίσιο άλλων κατάλληλων υφισταμένων κοινοτικών μέσων (άρθρο 11, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 793/93).

27 Ο κανονισμός 793/93 καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου

2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1, διορθωτικό στην ΕΕ 2007, L 136, σ. 3, στο εξής: κανονισμός REACH).

28 Κατά το άρθρο του 1, παράγραφος 1, σκοπός του κανονισμού REACH είναι, ιδίως, να εξασφαλισθεί ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος. Προς τούτο, προβλέπει διατάξεις σχετικά με τις ουσίες και τα παρασκευάσματα κατά την έννοια του άρθρου του 3, που εφαρμόζονται στην παρασκευή, στη διάθεση στην αγορά ή στη χρήση των ουσιών αυτών είτε υπό καθαρή μορφή είτε σε παρασκευάσματα είτε σε αντικείμενα και στη διάθεση παρασκευασμάτων στην αγορά (άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού REACH). Έτσι, κατά το άρθρο του 1, παράγραφος 3, ο κανονισμός REACH βασίζεται στην αρχή ότι αποτελεί ευθύνη των παραγωγών, των εισαγωγέων και των μεταγενέστερων χρηστών να εξασφαλίζουν ότι οι ουσίες που παρασκευάζουν, διαθέτουν στην αγορά ή χρησιμοποιούν δεν βλάπτουν την υγεία του ανθρώπου ούτε το περιβάλλον, καθώς και στην αρχή της προφύλαξης.

29 Βάσει του κανόνα της «απαγόρευσης μη καταχωρισμένων ουσιών», που θεσπίζεται στο άρθρο 5 του κανονισμού REACH και των υποχρεώσεων που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού αυτού, οι παρασκευαστές και οι εισαγωγείς που παράγουν ή εισάγουν μια ουσία σε ποσότητες άνω του ενός τόνου ετησίως υποχρεούνται να κοινοποιήσουν και να καταχωρίσουν την ουσία αυτή στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ). Προς τούτο, σύμφωνα με τα άρθρα 10 και 13 του κανονισμού REACH, οφείλουν να καταρτίσουν λεπτομερή τεχνικό φάκελο με τις πληροφορίες για την επίμαχη ουσία, μεταξύ των οποίων πληροφορίες για την παρασκευή της, τις ταξινομήσεις της και τα εγγενή χαρακτηριστικά της τα οποία πρέπει, ενδεχομένως, να αποδειχθούν με τις κατάλληλες δοκιμές ή τα αποτελέσματα σχετικών μελετών.

Ιστορικό της διαφοράς

Προσφεύγουσες και επίμαχες ουσίες

30 Μία από τις προσφεύγουσες, η Norilsk Nickel, είναι εταιρεία φινλανδικού δικαίου που παράγει υδροξυανθρακικό νικέλιο καθώς και ενδιάμεσα και κατεργασμένα προϊόντα με βάση το νικέλιο, όπως καθόδους, πλίνθους και άλατα νικελίου. Ελέγχεται από την OJSC Mining and Metallurgical Company Norilsk Nickel, εταιρεία ρωσικού δικαίου και είναι μία από τους κυριότερους παραγωγούς νικελίου παγκοσμίως. Η δεύτερη προσφεύγουσα, η Umicore, είναι εταιρεία βελγικού δικαίου και εισάγει στο Βέλγιο παράγωγα νικελίου, συμπεριλαμβανομένου του υδροξυανθρακικού νικελίου, προερχόμενα από τρίτες χώρες.

31 Οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις αφορούν ομάδα τεσσάρων ενώσεων του ανθρακικού νικελίου, του υδροξυανθρακικού νικελίου, του καθαρού ανθρακικού νικελίου και δύο άλλων ενώσεων με βάση το νικέλιο που σχηματίζουν ένα άλας νικελίου (στο εξής: ανθρακικό νικέλιο). Η ουσία που διατίθεται κυρίως στο εμπόριο είναι το υδροξυανθρακικό νικέλιο, γνωστό και ως «βασικό ανθρακικό νικέλιο» ή ως «ανθρακικό οξύ του νικελίου».

Διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων από το ανθρακικό νικέλιο

32 Το 2000, η Επιτροπή περιέλαβε το καθαρό ανθρακικό νικέλιο στον τέταρτο κατάλογο ουσιών προτεραιότητας προσαρμόζοντας τον κανονισμό της (ΕΚ) 2364/2000,

της 25ης Οκτωβρίου 2000, σχετικά με τον τέταρτο κατάλογο ουσιών προτεραιότητας, σύμφωνα με τον κανονισμό 793/93 του Συμβουλίου (ΕΕ L 273, σ. 5). Ο Οργανισμός για την Προστασία του Περιβάλλοντος της Δανίας (Danish Environmental Protection Agency, στο εξής: DEPA) ορίσθηκε ως εισηγητής για την αξιολόγηση των κινδύνων από την εν λόγω ουσία. Μετά από συζήτηση, η αξιολόγηση των κινδύνων από το καθαρό ανθρακικό νικέλιο επεκτάθηκε σε τέσσερις ουσίες που ανήκουν στην ομάδα του ανθρακικού νικελίου. Εκείνη την περίοδο, οι κυριότεροι παραγωγοί ανθρακικού νικελίου στην Ευρώπη ήταν, αφενός, η OMG Harjavalta (στο εξής: OMG), τη δραστηριότητα της οποίας στον τομέα του νικελίου είχε εξαγοράσει εν τω μεταξύ μία από τις προσφεύγουσες, η Norilsk Nickel, αφετέρου, η Pharmacie centrale de France SA (στο εξής: PCF) και, τέλος, η Königswarter & Ebell GmbH (στο εξής: Königswarter). Εξάλλου, η άλλη προσφεύγουσα, η Umicore, εισήγαγε ανθρακικό νικέλιο στο Βέλγιο. Η OMG ήταν υπεύθυνη για την επικοινωνία με τον DEPA για λογαριασμό άλλων εταιρειών για την αξιολόγηση των κινδύνων από το ανθρακικό νικέλιο βάσει των σχετικών διατάξεων του κανονισμού 793/93.

33 Στις 20 Νοεμβρίου 2002, η OMG πληροφόρησε τον DEPA ότι δεν υπήρχαν τοξικολογικά στοιχεία για τον άνθρωπο όσον αφορά το υδροξυανθρακικό νικέλιο και ότι επρόκειτο να ζητήσει απαλλαγή βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 793/93 (βλ. σκέψη 25 ανωτέρω).

34 Με χωριστό έγγραφο που κατέθεσαν στον ΔΕΠΑ στις 27 Μαΐου 2003, η OMG, η PCF Konigswart και η Umicore υπέβαλαν, βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 793/93, αίτημα απαλλαγής από την υποχρέωση να προβούν σε ορισμένες δοκιμές και να κοινοποιήσουν στοιχεία για την τοξική επίπτωση του υδροξυανθρακικού νικελίου στην ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον (στο εξής: δήλωση απαλλαγής).

Η διαδικασία που κατέληξε στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις

35 Στις 16 Απριλίου 2004, ο DEPA υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Χημικών Ουσιών (στο εξής: ECB), όργανο της Επιτροπής που είχε την έδρα του στην Ispra (Ιταλία) και αντικαταστάθηκε από τον ECHA, καθώς και στην τεχνική επιτροπή για την ταξινόμηση και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών (στο εξής: CTCE), επίσημη πρόταση για την αναθεώρηση της κατάταξης του ανθρακικού νικελίου βάσει της οδηγίας 67/548.

36 Στο πλαίσιο της συνεδρίασης της 20ής και 21ης Απριλίου 2004, η ομάδα εργασίας εμπειρογνωμόνων εξειδικευμένων στην καρκινογένεση, μεταλλαξιογένεση και τοξικότητα στην αναπαραγωγή συζήτησε την προτεινόμενη κατάταξη όσον αφορά τους κινδύνους καρκινογένεσης και μεταλλαξιογένεσης.

37 Η CTCE συζήτησε την προτεινόμενη ταξινόμηση κατά τις συνεδριάσεις της 12ης έως 14ης Μαΐου 2004 και της 21ης έως 24ης Σεπτεμβρίου 2004. Κατά τη συνεδρίαση της 21ης έως 24ης Σεπτεμβρίου 2004, αποφασίστηκε να προταθεί η αναθεωρημένη πρόταση για την ταξινόμηση του ανθρακικού νικελίου και να περιληφθεί στο σχέδιο πρότασης για την τριακοστή προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 που έπρεπε να διαβιβαστεί στην Επιτροπή.

38 Τον Νοέμβριο 2005, ο DEPA επανέλαβε την πρόταση αναθεωρημένης ταξινόμησης του ανθρακικού νικελίου βάσει της οδηγίας 67/548, αφενός, σε σχέδιο έκθεσης σχετικά με την αξιολόγηση των κινδύνων από το ανθρακικό νικέλιο, αφετέρου, σε σχέδιο έκθεσης για την αξιολόγηση των κινδύνων από το νικέλιο και τις ενώσεις νικελίου, όπου αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι η ταξινόμηση του ανθρακικού νικελίου στην

κατηγορία 3 των μεταλλαξιογόνων ουσιών (φράση R 68) «δικαιολογείται από τη δήλωση απαλλαγής».

39 Βάσει της σύστασης της CTCE του Σεπτεμβρίου 2004, η επιτροπή κατά την έννοια του άρθρου 29 της οδηγίας 67/548 σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της απόφασης 1999/468 και με το σημείο 1 του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού 807/2003 (βλ. ανωτέρω σκέψη 14), αποφάνθηκε, κατά τη συνεδρίασή της στις 16 Φεβρουαρίου 2007, υπέρ της πρότασης οδηγίας σχετικά με την τριακοστή προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548, η οποία επανέλαβε την πρόταση αναθεωρημένης ταξινόμησης του ανθρακικού νικελίου.

40 Τον Μάρτιο 2007, το εν λόγω σχέδιο πρότασης κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή Τεχνικών Εμποδίων στο Εμπόριο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (στο εξής: επιτροπή OTC). Στις 7 Νοεμβρίου 2007, η Επιτροπή απάντησε εγγράφως στις παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι τρίτες χώρες. Κατόπιν της συζητήσεως που διεξήχθη κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής OTC, στις 9 Νοεμβρίου 2007, η Επιτροπή αποφάσισε να αναβάλει την έκδοση της προσβαλλόμενης οδηγίας, προκειμένου να καταστεί δυνατό να υποβληθούν και άλλες γραπτές παρατηρήσεις και να εξεταστεί εκ νέου το σχέδιο πρότασης στην επιτροπή OTC. Στις 12 Μαρτίου 2008, η Επιτροπή απάντησε γραπτώς σε δεύτερη σειρά γραπτών παρατηρήσεων και το σχέδιο πρότασης επανεξετάστηκε κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής OTC της 19ης Μαρτίου του 2008.

41 Στις 21 Αυγούστου 2008, η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη οδηγία και, ειδικότερα, την αναθεωρημένη πρόταση ταξινόμησης του ανθρακικού νικελίου, σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 28 και 29 της οδηγίας 67/548 σε συνδυασμό με το άρθρο 5 της απόφασης 1999/468 και το σημείο 1 του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού 807/2003 (βλ. ανωτέρω σκέψη 14).

42 Οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, όπως περιλαμβάνονται στο παράρτημα 1 F της προσβαλλόμενης οδηγίας, έχουν, κατ' ουσίαν, ως εξής:

«Αριθμός ευρετηρίου	Χημική ονομασία	Ταξινόμηση	Επισήμανση
[…]	[…]	[…]	[…]
028-010-00-0	ανθρακικό νικέλιο· βασικό ανθρακικό νικέλιο· άλας του ανθρακικού οξέος με νικέλιο(2+)· […] άλας του ανθρακικού οξέος με νικέλιο· […] [μ-[ανθρακικό(2)-O:O′]] διυδρο-ξυνικέλιο· […] [ανθρακικό(2-)] τετραϋδροξυνικέλιο· […]	Carc. Cat. 1 · R 49 Muta. Cat. 3 · R 68 Repr. Cat. 2 · R 61 T · R 48/23 Xn · R 20/22 Xi · R 38 R 42/43 N · R 50-53	T · N R: 49-61-20/22-38-42/43-48/23-68-50/53 S: 53-45-60-61
[…]	[…]	[…]	[…]»

43 Στις 10 Αυγούστου 2009, η Επιτροπή εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό βάσει, μεταξύ άλλων, του άρθρου 53 του κανονισμού 1272/2008.

44 Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις προστέθηκαν στο παράρτημα VI του κανονισμού 1272/2008 με ισχύ από 25 Σεπτεμβρίου 2009.

45 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1 έως 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού έχουν ως εξής:

«1. Το μέρος 3 του παραρτήματος VI του κανονισμού […] 1272/2008 περιλαμβάνει δύο καταλόγους εναρμονισμένης ταξινόμησης και επισήμανσης επικίνδυνων ουσιών. Ο πίνακας 3.1 περιλαμβάνει την εναρμονισμένη ταξινόμηση και επισήμανση επικίνδυνων ουσιών με βάση κριτήρια τα οποία καθορίζονται στα μέρη 2 έως 5 του παραρτήματος I του κανονισμού […] 1272/2008. Ο πίνακας 3.2 περιλαμβάνει την εναρμονισμένη ταξινόμηση και επισήμανση επικίνδυνων ουσιών με βάση κριτήρια τα οποία καθορίζονται στο παράρτημα VI της οδηγίας 67/548 […]. Οι δύο αυτοί κατάλογοι πρέπει να τροποποιηθούν ώστε να συμπεριλάβουν επικαιροποιημένες ταξινομήσεις ουσιών οι οποίες υπόκεινται ήδη σε εναρμονισμένη ταξινόμηση και να συμπεριλάβουν νέες εναρμονισμένες ταξινομήσεις. Επιπλέον, είναι απαραίτητο να διαγραφούν οι καταχωρίσεις για ορισμένες ουσίες.

2. Απαιτείται η τροποποίηση του παραρτήματος VI του κανονισμού […] 1272/2008 ώστε να αντιστοιχεί στις πρόσφατα εγκριθείσες τροποποιήσεις του παραρτήματος I της οδηγίας 67/548 […] οι οποίες εισήχθησαν με την [προσβαλλόμενη…] οδηγία και με την οδηγία 2009/2/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2009, για την τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο για 31η φορά, της οδηγίας 67/548 […]. Τα εν λόγω μέτρα αποτελούν προσαρμογές στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο κατά την έννοια του άρθρου 53 του κανονισμού […] 1272/2008.

3. Η αιτιολογική σκέψη 53 του κανονισμού […] 1272/2008 υπογραμμίζει το γεγονός ότι πρέπει να λαμβάνονται πλήρως υπόψη οι εργασίες και η συσσωρευμένη πείρα από την οδηγία 67/548 […], συμπεριλαμβανομένης της ταξινόμησης και της επισήμανσης συγκεκριμένων ουσιών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της εν λόγω οδηγίας.»

46 Το άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει μεταξύ άλλων:

«Το μέρος 3 του παραρτήματος VI του κανονισμού […] 1272/2008 τροποποιείται ως εξής:

Ο πίνακας 3.1 τροποποιείται ως εξής:

α) Οι καταχωρίσεις που αντιστοιχούν στις καταχωρίσεις του παραρτήματος I αντικαθίστανται από τις καταχωρίσεις του εν λόγω παραρτήματος·

β) Οι καταχωρίσεις του παραρτήματος II εισάγονται βάσει της σειράς που καθορίζεται στον πίνακα 3.1·

[…]

Ο πίνακας 3.2 τροποποιείται ως εξής:

α) Οι καταχωρίσεις που αντιστοιχούν στις καταχωρίσεις του παραρτήματος IV αντικαθίστανται από τις καταχωρίσεις του εν λόγω παραρτήματος·

β) Οι καταχωρίσεις του παραρτήματος V εισάγονται βάσει της σειράς που καθορίζεται στον πίνακα 3.2·

[…]»

47 Σύμφωνα με το άρθρο 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού:

«1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

2. Το άρθρο 1 εφαρμόζεται από την 1 Δεκεμβρίου 2010.

3. Οι εναρμονισμένες ταξινομήσεις που καθορίζονται στο μέρος 3 του παραρτήματος VI του κανονισμού [...] 1272/2008, όπως τροποποιούνται από τον παρόντα κανονισμό, μπορούν να εφαρμοστούν πριν από την 1η Δεκεμβρίου 2010.»

48 Οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, όπως περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I και IV του προσβαλλόμενου κανονισμού, έχουν, κατ' ουσίαν, ως εξής:

«*Παράρτημα I*

Αριθμός ευρετηρίου	Διεθνής Χημική Ταυτοποίηση	Ταξινόμηση		Επισήμανση	
		Κωδικοί κλάσης και κατηγορίας κινδύνου	Κωδικοί δήλωσης επικινδυνότητας	Εικονογράμματα κινδύνου, προειδοποιητικές λέξεις, κωδικοί	Κωδικοί δήλωσης επικινδυνότητας
[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

028-010-00-0	ανθρακικό νικέλιο· βασικό ανθρακικό νικέλιο· άλας του ανθρακικού οξέος με νικέλιο(2+)· […] άλας του ανθρακικού οξέος με νικέλιο· […] [μ-[ανθρακικό(2)-O:O′]] διυδροξυνικέλιο· […] [ανθρακικό(2-)] τετραϋδροξυνικέλιο· […]	Carc. 1A Muta. 2 Repr. 1B STOT RE 1 Acute Tox. 4 * Acute Tox. 4 * Skin Irrit. 2 Resp. Sens. 1 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H350i H341 H360D*** H372** H332 H302 H315 H334 H317 H400 H410	GHS08 GHS07 GHS09 Dgr	H350i H341 H360D*** H372** H332 H302 H315 H334 H317 H410
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…] »

«*Παράρτημα IV*

Αριθμός ευρετηρίου	Διεθνής Χημική Ταυτοποίηση	Ταξινόμηση	Επισήμανση
[…]	[…]	[…]	[…]

028-010-00-0	ανθρακικό νικέλιο· βασικό ανθρακικό νικέλιο· άλας του ανθρακικού οξέος με νικέλιο(2+)· […] άλας του ανθρακικού οξέος με νικέλιο· […] [μ-[ανθρακικό(2)-O:O']] διυδροξυνικέλιο· […] [ανθρακικό(2-)] τετραϋδροξυνικέλιο· […]	Carc. Cat. 1 · R49 Muta. Cat. 3 · R68 Repr. Cat. 2 · R61 T · R48/23 Xn · R20/22 Xi · R38 R42/43 N · R50-53	T · N R: 49-61-20/22-38-42/43-48/23-68-50/53 S: 53-45-60-61
[…]	[…]	[…]	[…]»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

49 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου (Γενικού Δικαστηρίου) στις 5 Δεκεμβρίου 2008, οι προσφεύγουσες άσκησαν την παρούσα προσφυγή.

50 Με χωριστό έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου (Γενικού Δικαστηρίου) στις 18 Δεκεμβρίου 2008, η Nickel Institute, μία ένωση που εκπροσωπεί, σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, τα συμφέροντα των 24 παραγωγών νικελίου, ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία υπέρ των προσφευγουσών. Με διάταξη της 1ης Απριλίου 2009, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση αυτή.

51 Με χωριστό έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Μαρτίου 2009, η Επιτροπή υπέβαλε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και αίτημα κατάργησης της δίκης βάσει του άρθρου 113 του ίδιου Κανονισμού. Οι προσφεύγουσες κατέθεσαν παρατηρήσεις επί της ενστάσεως και επί του αιτήματος στις 29 Απριλίου 2009. Η Nickel Institute κατέθεσε στις 13 Μαΐου 2009 υπόμνημα παρεμβάσεως μόνον όσον αφορά το παραδεκτό.

52 Με χωριστό έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Απριλίου 2009, το Βασίλειο της Δανίας ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής. Με διάταξη της 17ης Ιουνίου 2009, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση αυτή.

53 Με το εισαγωγικό δικόγραφο της προσφυγής και με τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου, οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από τη Nickel Institute, ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου και να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή·

— να ακυρώσει τις καταχωρίσεις του παραρτήματος 1 F της προσβαλλομένης οδηγίας που αντιστοιχούν στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις (αριθμός ευρετηρίου 028-010-00-0)·

— να ακυρώσει την «απόφαση» της Επιτροπής με την οποία οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις στηρίζονται στη δήλωση απαλλαγής·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

54 Με την ένσταση απαραδέκτου, η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως άνευ αντικειμένου·

— επικουρικώς, να κηρύξει την προσφυγή προδήλως απαράδεκτη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

55 Με χωριστό έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Νοεμβρίου 2009, οι προσφεύγουσες ζήτησαν, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, να τους επιτραπεί να προσαρμόσουν τα αιτήματά τους και τους λόγους ακυρώσεως ώστε να συμπεριληφθούν σε αυτούς οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις που επαναλαμβάνονται με τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

56 Με την αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων τους και των λόγων ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από τη Nickel Institute, ζητούν, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:

— να γίνει δεκτή η αίτησή τους για προσαρμογή των αιτημάτων τους και των λόγων ακυρώσεως προκειμένου να περιληφθούν οι καταχωρίσεις των πινάκων των παραρτημάτων I και IV του προσβαλλόμενου κανονισμού που αντιστοιχούν στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις (αριθμός ευρετηρίου 028-010-00-0)·

— να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

57 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Νοεμβρίου 2009, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν έχει αντίρρηση για την προσαρμογή των αιτημάτων και των λόγων ακυρώσεως, διευκρινίζοντας όμως ότι η αίτηση προσαρμογής έπρεπε να έχει κατατεθεί πριν από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού.

58 Με έγγραφο της 19ης Νοεμβρίου 2009, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου ενημέρωσε τις προσφεύγουσες ότι η αίτησή τους περί προσαρμογής των αιτημάτων τους και των λόγων ακυρώσεως έγινε δεκτή.

59 Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Δεκεμβρίου 2009, οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από τη Nickel Institute, προέβαλαν, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, ότι η προσφυγή τους ήταν, εν πάση περιπτώσει, παραδεκτή λόγω της ενάρξεως ισχύος, την 1η Δεκεμβρίου 2009, του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Με έγγραφο που κατέθεσε την ίδια ημερομηνία, η Επιτροπή αμφισβήτησε την άποψη αυτή.

60 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 του Κανονισμού Διαδικασίας και κατόπιν προτάσεως του Προέδρου του, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε στις 14 Ιανουαρίου 2010, αφού άκουσε τους διαδίκους σύμφωνα με το άρθρο 51 του Κανονισμού του, να παραπέμψει την εκδίκαση της υποθέσεως ενώπιον πενταμελούς τμήματος (τμήμα μείζονος συνθέσεως) προκειμένου να αποφανθεί επί της ενστάσεως απαραδέκτου.

Σκεπτικό

61 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ένας διάδικος το ζητήσει, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κρίνει επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, η διαδικασία επί της αιτήσεως συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Γενικό Δικαστήριο αποφασίσει άλλως.

62 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί από τα έγγραφα της δικογραφίας και αποφασίζει να αποφανθεί, χωρίς προφορική διαδικασία, με αιτιολογημένη διάταξη.

Επί της δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ

Επιχειρήματα των διαδίκων

63 Η Επιτροπή εκτιμά ότι το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, τελευταίο σκέλος της περιόδου, ΣΛΕΕ δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω.

64 Κατά πάγια νομολογία το παραδεκτό της προσφυγής εκτιμάται με γνώμονα την κατάσταση κατά τη στιγμή της καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής. Εξάλλου, η εφαρμογή του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, τελευταίο σκέλος της περιόδου, ΣΛΕΕ στις προσφυγές που ασκήθηκαν πριν την 1η Δεκεμβρίου 2009 θα είχε διαφορετικά αποτελέσματα, αναλόγως του αν το Γενικό Δικαστήριο αποφαινόταν πριν ή μετά την ημερομηνία αυτή.

65 Η Επιτροπή καταλήγει ότι το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει εφαρμογή μόνο στις προσφυγές που ασκήθηκαν μετά τις 30 Νοεμβρίου 2009. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η αρχική προσφυγή ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2008 και η αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων και των λόγων ακυρώσεως κατατέθηκε πριν την 1η Δεκεμβρίου 2009, το άρθρο 263 ΣΛΕΕ δεν επηρεάζει την παρούσα διαδικασία.

66 Οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από τη Nickel Institute, θεωρούν ότι οι προϋποθέσεις του παραδεκτού του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχουν εφαρμογή σε όλες τις διαφορές που εκκρεμούν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας, την 1η Δεκεμβρίου 2009.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

67 Πρώτον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, όσον αφορά τον προσβαλλόμενο κανονισμό, η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής, βάσει του άρθρου 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ έληξε στις 30 Νοεμβρίου 2009, δηλαδή υπό το καθεστώς της Συνθήκης ΕΚ, και ότι οι προσφεύγουσες υπέβαλαν την αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων τους και των λόγων ακυρώσεως πριν την ημερομηνία αυτή. Κατά την ημερομηνία της ενάρξεως ισχύος του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την 1η Δεκεμβρίου 2009, κάθε ενδεχόμενο αίτημα ακυρώσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού θα ήταν επομένως, εν πάση περιπτώσει, απαράδεκτο λόγω λήξεως της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής που προβλέπεται στο έκτο εδάφιό του, το οποίο επαναλαμβάνει τη διατύπωση του πέμπτου εδαφίου του άρθρου 230 ΕΚ. Τα ανωτέρω ισχύουν κατά μείζονα λόγο, mutatis mutandis, όσον αφορά την αίτηση μερικής ακυρώσεως της προσβαλλόμενης οδηγίας και την αίτηση ακυρώσεως της φερόμενης «αποφάσεως» με την οποία στηρίζονται οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις στη δήλωση απαλλαγής, οι οποίες κατατέθηκαν στις 5 Δεκεμβρίου 2008.

68 Οι απόψεις των διαδίκων διίστανται όσον αφορά το ζήτημα του κατά πόσον το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο ΣΛΕΕ, ειδικότερα το τελευταίο σκέλος του, ισχύει εν προκειμένω διαχρονικά. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από τη Nickel Institute, θεωρούν ότι οι τροποποιημένες προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο όσον αφορά τις νομοθετικές πράξεις έχουν άμεση εφαρμογή και, συνεπώς, καθιστούν το αίτημα περί μερικής ακυρώσεως των προσβαλλόμενων πράξεων παραδεκτό, χωρίς να οφείλουν να αποδείξουν ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις τις αφορούν ατομικά. Αντιθέτως, η Επιτροπή θεωρεί ότι η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή στην παρούσα διαδικασία, δεδομένου ότι το παραδεκτό των προσφυγών πρέπει να κριθεί σε σχέση με τις προϋποθέσεις του παραδεκτού που ισχύουν κατά τον χρόνο κατάθεσης του δικογράφου της προσφυγής.

69 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Συνθήκη ΛΕΕ δεν προβλέπει καμία ειδική μεταβατική διάταξη που να ρυθμίζει το ζήτημα του κατά πόσον το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει εφαρμογή σε δικαστικές διαδικασίες που εκκρεμούν κατά την ημερομηνία της 1ης Δεκεμβρίου 2009.

70 Όσον αφορά συγκεκριμένα το ζήτημα της δυνατότητας διαχρονικής εφαρμογής των κανόνων που ορίζουν τις προϋποθέσεις του παραδεκτού προσφυγής ακυρώσεως που ασκεί ιδιώτης ενώπιον δικαστή της Ένωσης, κατά πάγια νομολογία, αφενός, σύμφωνα με την αρχή tempus regit actum (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1971, 12/71, Henck, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 925, σκέψη 5), το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής πρέπει να κριθεί βάσει των κανόνων που ισχύουν κατά την ημερομηνία που ασκήθηκε (απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 1973, Campogrande κατά Επιτροπής, 60/72, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 537, σκέψη 4· βλ. επίσης, συναφώς και κατ' αναλογία, διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Φεβρουαρίου 2008, C-66/08, Kozlowski, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 7), και, αφετέρου, οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής εκτιμώνται κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής, δηλαδή κατά τον χρόνο κατάθεσης του δικογράφου της προσφυγής (απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Απριλίου 2002, C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 και C-22/01, Ισπανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-3439, σκέψη 23· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 2002, T-131/99, Shaw και Falla κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2023, σκέψη 29, και της 9ης Ιουλίου 2008, T-301/01, Alitalia κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-1753, σκέψη 37), το οποίο μπορεί να συμπληρωθεί μόνον εντός

της προθεσμίας ασκήσεως της προσφυγής (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 1984, 50/84, Bensider κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 3991, σκέψη 8).

71 Η αντίθετη λύση θα μπορούσε εξάλλου να δημιουργήσει κίνδυνο αυθαιρεσίας κατά την απονομή της δικαιοσύνης, εφόσον το παραδεκτό της προσφυγής θα εξηρτάτο από την ημερομηνία, καθ' όλα τυχαία, της εκδόσεως της οριστικής αποφάσεως του Πρωτοδικείου (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 1981, 212/80 έως 217/80, Salumi κ.λπ., Συλλογή 1981, σ. 2735, σκέψη 14).

72 Εν προκειμένω, κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής, δηλαδή τόσο της καταθέσεως του εισαγωγικού δικογράφου της προσφυγής όσο και της αίτησης προσαρμογής των αιτημάτων και των λόγων ακυρώσεως, οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της διέπονταν από το άρθρο 230 ΕΚ. Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της υπομνησθείσας στη σκέψη 76 ανωτέρω νομολογίας, το ζήτημα αν οι προσφεύγουσες είχαν έννομο συμφέρον να ζητήσουν την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων πρέπει να κριθεί βάσει του εν λόγω άρθρου. Εξάλλου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ειδικότερα το τελευταίο σκέλος του, μπορεί, εν προκειμένω, να προσδώσει στις προσφεύγουσες το έννομο συμφέρον που δεν διαθέτουν βάσει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, το εν λόγω έννομο συμφέρον δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση του παραδεκτού της υπό κρίση προσφυγής, δεδομένου ότι η προθεσμία για να ζητήσουν την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων, υπό την έννοια τόσο του άρθρου 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ όσο και του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, είχε λήξει την 1η Δεκεμβρίου 2009, ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

73 Η εκτίμηση αυτή δεν αναιρείται από το επιχείρημα ότι το άρθρο 263 ΣΛΕΕ περιλαμβάνεται στους δικονομικούς κανόνες για τους οποίους η νομολογία έχει κρίνει ότι, σε αντίθεση με τους κανόνες του ουσιαστικού δικαίου, εφαρμόζονται γενικά σε όλες τις διαφορές που εκκρεμούν κατά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος τους (αποφάσεις του Δικαστηρίου Salumi κ.λπ., σκέψη 77 ανωτέρω, σκέψη 9· της 9ης Μαρτίου 2006, C-293/04, Beemsterboer Coldstore Services, Συλλογή 2006, σ. I-2263, σκέψη 19, και της 28ης Ιουνίου 2007, C-467/05, Dell'Orto, Συλλογή 2007, σ. I-5557, σκέψη 48). Συγκεκριμένα, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι τα θέματα δικαιοδοτικής αρμοδιότητας εμπίπτουν στον τομέα των δικονομικών κανόνων (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση Dell'Orto, σκέψη 49), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία που παρατίθεται στις σκέψεις 76 και 77 ανωτέρω, για τον καθορισμό

των εφαρμοστέων διατάξεων βάσει των οποίων πρέπει να κριθεί το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως κατά πράξης της Ένωσης, είναι αναγκαίο να εφαρμοστεί το αξίωμα tempus regit actum.

74 Κατά συνέπεια το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ δεν έχει εφαρμογή στην υπό κρίση προσφυγή.

75 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί το παραδεκτό της υπό κρίση προσφυγής βάσει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

Επί του παραδεκτού της υπό κρίση προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

76 Προς στήριξη της ενστάσεως απαραδέκτου και του αιτήματος κατάργησης της δίκης βάσει των άρθρων 113 και 114 του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το παράρτημα Ι της οδηγίας 67/548, συμπεριλαμβανομένων των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων, όπως θεσπίσθηκαν με την προσβαλλόμενη οδηγία, καταργήθηκε, στις 20 Ιανουαρίου 2009, με το άρθρο 55, παράγραφος 11, του κανονισμού 1272/2008, τούτο δε είχε ως αυτόματη συνέπεια να καταργηθεί την ίδια ημερομηνία η προσβαλλόμενη οδηγία που τροποποιεί το παράρτημα αυτό και να μην παράγει πλέον έννομα αποτελέσματα. Έτσι, το αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της προσβαλλόμενης οδηγίας κατέστη άνευ αντικειμένου κατά την έννοια του άρθρου 113 του Κανονισμού Διαδικασίας.

77 Ακόμη και αν υποτεθεί ότι αυτό δεν ισχύει, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις τις οποίες προβλέπουν οι προσβαλλόμενες πράξεις, δεν αφορούν τις προσφεύγουσες ούτε άμεσα ούτε ατομικά, υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

78 Τέλος, το αίτημα περί ακυρώσεως της φερόμενης «απόφασης» της Επιτροπής περί στηρίξεως των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων στη δήλωση απαλλαγής είναι προδήλως απαράδεκτο, δεδομένου ότι τέτοια «απόφαση» δεν υπήρξε. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι υπήρξε, θα αποτελούσε αναπόσπαστο τμήμα της προσβαλλόμενης οδηγίας και της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοσή της, στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή προέβη στη δική της αξιολόγηση των κινδύνων.

79 Οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από τη Nickel Institute, θεωρούν ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, τις οποίες προβλέπουν οι προσβαλλόμενες πράξεις, τις αφορούν άμεσα και ατομικά υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

80 Όσον αφορά το κριτήριο σχετικά με το αν οι προσβαλλόμενες πράξεις τις αφορούν ατομικά, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι, παρά τη γενική ισχύ τους, οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις τις αφορούν ατομικά λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως που τις χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο.

81 Πρώτον, οι προσφεύγουσες, όπως και οι άλλες δύο εταιρείες που υπέγραψαν τη δήλωση απαλλαγής, ήταν σαφώς εξατομικευμένες κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλόμενων πράξεων και σχημάτιζαν ένα στενό επιχειρηματικό κύκλο κατά την έννοια της νομολογίας. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι οι προσφεύγουσες είχαν συμμετάσχει στην αξιολόγηση των κινδύνων από το ανθρακικό νικέλιο στην οποία βασίστηκαν οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις. Ειδικότερα, αυτή η εξατομίκευση

απορρέει από τη συμφωνία των τεσσάρων εταιρειών που υπέγραψαν τη δήλωση απαλλαγής την οποία η Επιτροπή χρησιμοποίησε για τον σκοπό αυτό.

82 Δεύτερον, στο πλαίσιο της διαδικασίας αξιολόγησης των κινδύνων, οι προσφεύγουσες, ως παρασκευάστριες και εισαγωγείς των οικείων ουσιών, διαθέτουν συγκεκριμένες διαδικαστικές εγγυήσεις, δηλαδή τις διαδικαστικές εγγυήσεις του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 793/93. Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, και το άρθρο 12 του εν λόγω κανονισμού, οι προσφεύγουσες ήσαν υποχρεωμένες να συμμετάσχουν στη διαδικασία αυτή διότι είχαν προηγουμένως δηλώσει ότι παρήγαγαν και εισήγαγαν ανθρακικό νικέλιο. Γίνεται δεκτό ότι μια απόφαση μπορεί να αφορά άμεσα ένα πρόσωπο, όταν παρενέβη στη διαδικασία που οδηγεί στην έκδοση της και όταν η νομοθετική ρύθμιση του παρέχει ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις. Βάσει των δικονομικών αυτών εγγυήσεων, ο εισηγητής έπρεπε να συμβουλευθεί τις προσφεύγουσες πριν αποφασίσει εάν απαιτούνταν πληροφορίες ή δοκιμές για την αξιολόγηση των κινδύνων από το ανθρακικό νικέλιο.

83 Κατά τις προσφεύγουσες, οι διαδικαστικές αυτές εγγυήσεις είχαν εφαρμογή όχι μόνο στη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων, αλλά και de facto στη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλόμενης οδηγίας, δεδομένου ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις στηρίζονταν στην εν λόγω αξιολόγηση των κινδύνων και, ειδικότερα, στη δήλωση απαλλαγής. Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 793/93 (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω), η Επιτροπή υποχρεούται να συμβουλευθεί τον εισηγητή πριν από κάθε απόφαση λήψεως μέτρων για τη διαχείριση των κινδύνων που εντοπίστηκαν, η οποία μπορεί να περιλαμβάνει πρόταση για αλλαγή της κατάταξης. Ο εισηγητής, από την πλευρά του, πρέπει να συμβουλευθεί τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Επομένως, οι διαδικαστικές εγγυήσεις των προσφευγουσών στο πλαίσιο της διαδικασίας αξιολόγησης των κινδύνων αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας λήψης αποφάσεων που οδηγεί σε απόφαση ταξινόμησης, όπως αυτή της επίδικης οδηγίας, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα να εξατομικεύσει σε σχέση με τις προσβαλλόμενες πράξεις. Οι προσφεύγουσες διευκρινίζουν ότι δεν επικαλούνται τις ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις βάσει της οδηγίας 67/548, οπότε η αναφορά της Επιτροπής στη διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Τ-369/03, Arizona Chemical

κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2005, σ. II-5839, σκέψη 76), είναι αλυσιτελής. Επιπλέον, λόγω της στενής εμπλοκής τους στη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων, βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, και του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 793/93, βρίσκονται σε κατάσταση πολύ διαφορετική από εκείνη των προσφευγουσών στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η ανωτέρω διάταξη.

84 Τρίτον, οι προσφεύγουσες θίγονται ατομικά από τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις καθόσον, στο πλαίσιο της έκδοσής τους, η Επιτροπή προσέβαλε τα διαδικαστικά τους δικαιώματα με τα οποία εξασφαλίζεται ότι οι πληροφορίες που υπέβαλαν δεν θα χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς πέραν αυτών για τους οποίους παρασχέθηκαν. Η δήλωση απαλλαγής υποβλήθηκε στο συγκεκριμένο πλαίσιο της αξιολόγησης των κινδύνων από το ανθρακικό νικέλιο βάσει του κανονισμού 793/93 και όχι για τους σκοπούς της ταξινόμησής του ως επικίνδυνης ουσίας. Ειδικότερα, με την εν λόγω δήλωση, οι προσφεύγουσες δεν αναγνώρισαν ότι υπάρχουν επιστημονικοί λόγοι που δικαιολογούν την εφαρμογή της «χειρότερης υποθετικής εξέλιξης» ως προς το θειικό νικέλιο. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή είχε υποχρέωση να συμβουλευθεί ή τουλάχιστον να ακούσει τις προσφεύγουσες πριν χρησιμοποιήσει τη δήλωση απαλλαγής για σκοπούς άλλους πέραν αυτών για τους οποίους υποβλήθηκε.

85 Τέταρτον, οι προσβαλλόμενες πράξεις επηρεάζουν τη θέση της Norilsk Nickel ως εκπροσώπου των βιομηχανιών ανθρακικού νικελίου κατά τις συζητήσεις με τον εισηγητή, τον DEPA και την Επιτροπή. Συγκεκριμένα, η OMG, προκάτοχος της Norilsk Nickel, όντας η πλέον σημαντική παραγωγός, ορίσθηκε εκπρόσωπος των βιομηχανιών ανθρακικού νικελίου κατά τις διαπραγματεύσεις ιδίως με τον DEPA και το ECB στο πλαίσιο της αξιολόγησης των κινδύνων βάσει του κανονισμού 793/93, υποβάλλοντας γραπτές παρατηρήσεις, συμπεριλαμβανομένης της δήλωσης απαλλαγής, και διατηρώντας στενές σχέσεις με τους οργανισμούς αυτούς. Επομένως, οι προσβαλλόμενες πράξεις αφορούν ατομικά τη Norilsk Nickel, τόσο ως εκπρόσωπο των βιομηχανιών ανθρακιού νικελίου όσο και ως συνδιαλεγόμενη με τον DEPA και την Επιτροπή. Οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από τη Nickel Institute, αμφισβητούν το επιχείρημα της Επιτροπής κατά το οποίο η Norilsk Nickel δεν μπορεί να επικαλεσθεί τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 1988, 67/85, 68/85 και 70/85,

Kwekerij van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1988, σ. 219, σκέψεις 20 έως 24), και της 24ης Μαρτίου 1993, C-313/90, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. I-1125, σκέψεις 29 και 30), διότι δεν είναι επαγγελματική ένωση, δεδομένου ότι με τη νομολογία αυτή τονίσθηκε ο ρόλος του εμπλεκόμενου οργανισμού ως διαπραγματευτή και όχι η νομική μορφή του. Συναφώς, η Nickel Institute προσθέτει ότι δεν θα μπορούσε να εκπροσωπεί τη βιομηχανία στο πλαίσιο της αξιολόγησης των κινδύνων από το ανθρακικό νικέλιο, δεδομένου ότι ο κανονισμός 793/93 απαιτεί να συμμετέχουν στην αξιολόγηση αυτή οι παρασκευαστές και οι εισαγωγείς των οικείων ουσιών.

86 Πέμπτον, οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις αφορούν ατομικά τις προσφεύγουσες λόγω της έντονης συμμετοχής τους στη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων από το ανθρακικό νικέλιο, άμεση κατάληξη της οποίας, στο πλαίσιο των εν λόγω πράξεων, υπήρξαν οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις. Συναφώς, οι εν λόγω ταξινομήσεις είναι παρόμοιες με τα μέτρα εκτέλεσης στον τομέα του ανταγωνισμού, με το ντάμπινγκ και με τις κρατικές ενισχύσεις, οι οποίες μπορούν να προσβληθούν από επιχείρηση που συμμετείχε ενεργά στη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοσή τους. Όπως και τα μέτρα αυτά, η ταξινόμηση μιας ουσίας βάσει της οδηγίας 67/548 δεν εξαρτάται από καθαρά πολιτική απόφαση για την έκδοση της οποίας τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια, αλλά πρέπει να προσδιορίζεται, σε μεγάλο βαθμό, βάσει καθορισμένων και αντικειμενικών εκτιμήσεων, ιδίως όσον αφορά τα λεπτομερή επιστημονικά κριτήρια και στοιχεία που προβλέπονται στο παράρτημα VI της εν λόγω οδηγίας. Επιπλέον, εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες βρίσκονται σε κατάσταση ανάλογη με αυτήν του παραγωγού που συμμετείχε στην έρευνα που οδήγησε στην έκδοση κανονισμού αντιντάμπινγκ, καθόσον συμμετείχαν ενεργά στη διαδικασία που οδήγησε στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, οι οποίες στηρίχθηκαν συγκεκριμένα στη δήλωση απαλλαγής.

87 Τέλος, οι προσφεύγουσες τονίζουν ότι οι εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 80 έως 86 ανωτέρω έχουν εφαρμογή, τηρουμένων των αναλογιών, στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, όπως αυτές επαναλαμβάνονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, δεδομένου ότι «μεταφέρθηκαν αυτούσιες» και είναι πανομοιότυπες με εκείνες της προσβαλλόμενης οδηγίας.

88 Όσον αφορά το αίτημα περί ακυρώσεως της «αποφάσεως» περί στηρίξεως των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων στη δήλωση απαλλαγής, οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από τη Nickel Institute, προβάλλουν ότι αυτό που καθορίζει εάν η πράξη παράγει έννομα αποτελέσματα που μπορούν να προσβληθούν με προσφυγή είναι η ουσία της και όχι ο τύπος. Πάντως, είναι σαφές ότι σε δεδομένη στιγμή, η Επιτροπή αποφάσισε να ταξινομήσει το ανθρακικό νικέλιο με βάση τη δήλωση απαλλαγής. Συγκεκριμένα, προς στήριξη των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων, η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο ή απόδειξη που να στηρίζει τη δική της αξιολόγηση των κινδύνων από τις εγγενείς ιδιότητες του ανθρακικού νικελίου, δεδομένου ότι το μοναδικό σημαντικό στοιχείο στο θέμα αυτό, δηλαδή η μελέτη για την οξεία τοξικότητα από το στόμα, χρησιμοποιήθηκε στην προηγούμενη ταξινόμηση του καθαρού ανθρακικού νικελίου.

89 Εξάλλου, χρησιμοποιώντας τη δήλωση απαλλαγής για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι προσφεύγουσες μπορούσαν πράγματι νομίμως να προσδοκούν ότι οι πληροφορίες που είχαν παράσχει βάσει του κανονισμού 793/93 δεν θα χρησιμοποιηθούν για ακόμη δυσμενέστερες ταξινομήσεις βάσει της οδηγίας 67/548 και ότι η Επιτροπή, για να ταξινομήσει το ανθρακικό νικέλιο, θα συνέτασσε τη δική της επιστημονική αξιολόγηση των κινδύνων από τις εγγενείς ιδιότητες των ουσιών αυτών σύμφωνα με το άρθρο 4 και το παράρτημα VI της εν λόγω οδηγίας.

90 Τέλος, κατά τις προσφεύγουσες, η προσβαλλόμενη «απόφαση» δεν αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της προσβαλλόμενης οδηγίας, αλλά παράγει αυτοτελή έννομα αποτελέσματα. Έτσι, τρίτοι, όπως οι χρησιμοποιούντες ανθρακικό νικέλιο, προσπαθούν να επιρρίψουν στις προσφεύγουσες την ευθύνη για τις αρνητικές επιπτώσεις της δήλωσης απαλλαγής, συμπεριλαμβανομένων και των επιπτώσεων που αφορούν μεταγενέστερες ταξινομήσεις άλλων δυσδιάλυτων ενώσεων του νικελίου.

91 Συναφώς, η Nickel Institute διευκρινίζει, κατ' ουσίαν, ότι η δήλωση απαλλαγής είχε, και εξακολουθεί να έχει, σοβαρές επιπτώσεις στις επιχειρήσεις που είναι μέλη της,

στο μέτρο που η χρήση της επηρεάζει και άλλες ουσίες νικελίου που παράγουν, εισάγουν και χρησιμοποιούν. Έτσι, εξαιτίας ιδίως της δήλωσης αυτής και των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων, με την οδηγία 2009/2/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με την τριακοστή πρώτη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 (ΕΕ L 11, σ. 6), το υδροξυανθρακικό νικέλιο, το διυδροξείδιο του νικελίου και δεκαέξι άλλες δυσδιάλυτες ενώσεις νικελίου ταξινομήθηκαν ως «αποδεδειγμένα καρκινογενείς για τον άνθρωπο», χωρίς να υπάρχει ανεξάρτητη αξιολόγηση των εγγενών ιδιοτήτων τους ή της ικανότητάς τους να προκαλούν καρκίνο ή άλλων σχετικών επιπτώσεων των ουσιών αυτών στην ανθρώπινη υγεία.

92 Τέλος, οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από τη Nickel Institute, αμφισβητούν το γεγονός ότι η προσφυγή τους κατέστη άνευ αντικειμένου λόγω της κατάργησης του παραρτήματος Ι της οδηγίας 67/548 από το άρθρο 55, παράγραφος 11, του κανονισμού 1272/2008.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

— Επί του παραδεκτού του αιτήματος ακυρώσεως της φερόμενης «αποφάσεως» περί στηρίξεως των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων στη δήλωση απαλλαγής

93 Όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής στο μέτρο που στρέφεται κατά της φερόμενης «αποφάσεως» περί στηρίξεως των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων στη δήλωση απαλλαγής, αρκεί η διαπίστωση ότι, όπως προβάλλει η Επιτροπή, ακόμη και αν υποτεθεί ότι μια τέτοια «απόφαση» υφίσταται, αποτελεί ενδιάμεσο στάδιο ή προπαρασκευαστική πράξη στο πλαίσιο της διαδικασίας προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 που οδήγησε στις εν λόγω ταξινομήσεις. Πάντως, μια τέτοια πράξη δεν μπορεί, καθεαυτή, να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως,

κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, εφόσον δεν παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα των προσφευγουσών, τροποποιώντας ουσιωδώς τη νομική κατάστασή τους (βλ., συναφώς, διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2009, Ayyanarsamy κατά Επιτροπής και Γερμανίας, C-251/08 P, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 14 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 83 ανωτέρω, σκέψεις 55 επ.).

94 Συγκεκριμένα, είναι δυνατή η επίκληση των ενδεχομένων παρανομιών μιας προπαρασκευαστικής πράξης προς υποστήριξη προσφυγής, η οποία στρέφεται κατά της τελικής πράξεως, της οποίας αποτελούν προπαρασκευαστικές πράξεις (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψη 12). Επομένως, η νομιμότητα της «αποφάσεως» αυτής μόνον παρεμπιπτόντως μπορεί να αμφισβητηθεί, προς στήριξη προσφυγής στρεφόμενης κατά των πράξεων που περαιώνουν τη διαδικασία (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 2009, T-498/07 P, Krcova κατά Δικαστηρίου, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 55 και 56), δηλαδή, εν προκειμένω, των προσβαλλόμενων πράξεων.

95 Πρέπει επομένως να εξεταστεί αν οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις που περιλαμβάνονται στις προσβαλλόμενες πράξεις αφορούν ατομικά τις προσφεύγουσες, υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

— Επί του παραδεκτού του αιτήματος μερικής ακυρώσεως των προσβαλλόμενων πράξεων

96 Οι προσβαλλόμενες πράξεις, συμπεριλαμβανομένων των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων, έχουν γενικό χαρακτήρα καθόσον εφαρμόζονται σε αντικειμενικώς

καθοριζόμενες καταστάσεις και συνεπάγονται έννομα αποτελέσματα για μια κατηγορία προσώπων τα οποία αφορούν γενικώς και αφηρημένως, δηλαδή για κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παράγει και/ή εμπορεύεται τις οικείες ουσίες. Ωστόσο, το γεγονός ότι μία πράξη έχει, από τη φύση της και από το πεδίο εφαρμογής της, χαρακτήρα πράξεως γενικής ισχύος, καθόσον εφαρμόζεται επί του συνόλου των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών, δεν σημαίνει ότι αποκλείεται η εν λόγω διάταξη να αφορά ατομικά ορισμένους από αυτούς (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2009, C-362/06 P, Sahlstedt κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I-2903, σκέψη 29· διατάξεις του Πρωτοδικείου της 10ης Σεπτεμβρίου 2002, T-223/01, Japan Tobacco και JT International κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-3259, σκέψη 29, και της 30ής Απριλίου 2003, T-154/02, Villiger Söhne κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. II-1921, σκέψη 40· βλ. επίσης, συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorníu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853, σκέψη 19).

97 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι άλλο πρόσωπο πλην του αποδέκτη μιας πράξεως μπορεί να ισχυριστεί ότι μια πράξη το αφορά ατομικά, υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, μόνον αν η εν λόγω πράξη το θίγει λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων ιδιοτήτων του ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937 και διάταξη του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 2009, C-444/08 P, Região autónoma dos Açores κατά Συμβουλίου, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 36).

98 Εξάλλου, όταν η απόφαση θίγει ομάδα προσώπων τα οποία έχουν εξατομικευθεί ή ήταν δυνατό να εξατομικευθούν κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως αυτής και βάσει κριτηρίων που σχετίζονται ειδικώς με τα μέλη της ομάδας, η πράξη αυτή δύναται να αφορά ατομικά τα πρόσωπα αυτά, καθόσον αποτελούν μέρος ενός στενού επιχειρηματικού κύκλου (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2006, C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-5479, σκέψη 60· Επιτροπή κατά Infront WM, σκέψη 89 ανωτέρω, σκέψη 71, και Sahlstedt κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 98 ανωτέρω, σκέψη 30).

99 Ωστόσο, η δυνατότητα προσδιορισμού, με μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό ακριβείας, του αριθμού ή και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου στα οποία εφαρμόζεται ένα μέτρο ουδόλως σημαίνει ότι το μέτρο αυτό πρέπει να θεωρείται ως αφορών τα πρόσωπα αυτά ατομικά, όταν δεν αμφισβητείται ότι η εφαρμογή αυτή λαμβάνει χώρα βάσει αντικειμενικής έννομης ή πραγματικής καταστάσεως την οποία καθορίζει η εν λόγω πράξη (απόφαση Sahlstedt κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 98 ανωτέρω, σκέψη 31· διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 2008, C-503/07 P, Saint-Gobain Glass Deutschland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-2217, σκέψη 70).

100 Βάσει των αρχών αυτών πρέπει να εξεταστεί το παραδεκτό της υπό κρίση προσφυγής.

101 Οι προσφεύγουσες, προς στήριξη της άποψής τους ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις τις αφορούν ατομικά, προβάλλουν, κατ' ουσίαν, ότι, πρώτον, αποτελούν, μαζί με δύο άλλες εταιρείες που εμπορεύονται ανθρακικό νικέλιο, μέρος ενός στενού κύκλου επιχειρήσεων που υπέβαλαν από κοινού, βάσει κοινής συμφωνίας, κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων βάσει του κανονισμού 793/93, τη δήλωση απαλλαγής, το περιεχόμενο της οποίας χρησιμοποίησε παρανόμως η Επιτροπή για τους σκοπούς των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων. Δεύτερον, οι προσφεύγουσες διαθέτουν συγκεκριμένες διαδικαστικές εγγυήσεις βάσει του εν λόγω κανονισμού που έχουν de facto εφαρμογή στη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλόμενης οδηγίας. Τρίτον, η Επιτροπή προσέβαλε τα διαδικαστικά δικαιώματα των προσφευγουσών, ειδικότερα το δικαίωμά τους ακροάσεως, παραλείποντας να τις συμβουλευθεί πριν χρησιμοποιήσει τη δήλωση απαλλαγής για άλλους σκοπούς πέραν εκείνων για τους οποίους υποβλήθηκε. Τέταρτον, η Norilsk Nickel εξατομικεύθηκε υπό την ιδιότητά της ως εκπροσώπου της βιομηχανίας ανθρακικών αλάτων του νικελίου στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων με τον DEPA και με το ECB όσον αφορά την αξιολόγηση των κινδύνων από τις ουσίες αυτές βάσει του κανονισμού 793/93. Πέμπτον, οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις αφορούν ατομικά τις προσφεύγουσες λόγω της έντονης ανάμειξής τους στην εν λόγω διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων που οδήγησε άμεσα στις ταξινομήσεις αυτές.

102 Πρώτον, πρέπει να εξεταστεί αν οι προσφεύγουσες διέθεταν διαδικαστικά δικαιώματα ρητώς εγγυημένα στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, τα οποία μπορούσαν να τις εξατομικεύσουν ως αποδέκτριες, δεδομένου ότι το ζήτημα αυτό αποτελεί το κεντρικό σημείο της επιχειρηματολογίας τους.

103 Συναφώς, πρέπει να υπενθυμιστεί, πρώτον, ότι το γεγονός ότι ένα πρόσωπο παρεμβαίνει στη διαδικασία εκδόσεως κοινοτικής πράξης δεν είναι ικανό να το εξατομικεύσει σε σχέση με την εν λόγω πράξη παρά μόνο στην περίπτωση που η κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης προβλέπει διαδικαστικές εγγυήσεις υπέρ του προσώπου αυτού. Συνεπώς, εφόσον μια διάταξη του κοινοτικού δικαίου επιβάλλει για την έκδοση μιας απόφασης την εφαρμογή διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να διεκδικήσει ενδεχόμενα δικαιώματα και μεταξύ άλλων το δικαίωμα ακροάσεως, η ιδιαίτερη νομική του κατάσταση έχει ως αποτέλεσμα να το εξατομικεύσει κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ (βλ. διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2009, C-483/07 P, Galileo Lebensmittel κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I-959, σκέψη 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

104 Πρέπει να διευκρινιστεί, στη συνέχεια, ότι η εξατομίκευση αυτή αναγνωρίζεται μόνο στον βαθμό που οι προβαλλόμενες διαδικαστικές εγγυήσεις είναι οι προβλεπόμενες από την εφαρμοστέα ρύθμιση (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Απριλίου 2004, C-263/02 P, Επιτροπή κατά Jégo-Quéré, Συλλογή 2004, σ. I-3425, σκέψη 47 · διατάξεις του Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2006, C-368/05 P, Polyelectrolyte Producers Group κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 58, και Galileo Lebensmittel κατά Επιτροπής, σκέψη 103 ανωτέρω, σκέψεις 46 και 54· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 11ης Σεπτεμβρίου 2002, T-13/99, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-3305, σκέψη 101, και T-70/99, Alpharma κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-3495, σκέψη 93). Έτσι, από τη νομολογία προκύπτει ότι η ενεργός συμμετοχή του προσφεύγοντος σε μία διαδικασία, κυρίως όταν αυτή αποσκοπεί στην έκδοση κανονιστικών πράξεων γενικής εφαρμογής, τον εξατομικεύει μόνο στον βαθμό που η συμμετοχή αυτή βασίζεται στις διαδικαστικές αυτές εγγυήσεις (βλ., συναφώς, διατάξεις του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 2001, T-215/00, La Conqueste κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-181, σκέψεις 42 και 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 14ης Δεκεμβρίου 2005, T-369/03, Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-5839, σκέψη 73).

105 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες παραδέχονται ότι δεν διαθέτουν τέτοιες διαδικαστικές εγγυήσεις βάσει της οδηγίας 67/548 ή του κανονισμού 1272/2008 που μπορούν να στηρίξουν το παραδεκτό της προσφυγής τους.

106 Όσον αφορά την προσβαλλόμενη οδηγία, υπενθυμίζεται ότι οι διαδικαστικοί κανόνες που διέπουν τη διαδικασία έκδοσης, ιδίως δε τα σημεία 4.1.2 έως 4.1.5 του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548, δεν προβλέπουν, συγκεκριμένα, τέτοιες διαδικαστικές εγγυήσεις υπέρ των επιχειρήσεων που ενδέχεται να θίγονται από το αποτέλεσμα διαδικασίας προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 (βλ., συναφώς, διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 110 ανωτέρω, σκέψεις 72 έως 80 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

107 Το ίδιο ισχύει για τις διατάξεις του κανονισμού 1272/2008, ειδικότερα το άρθρο 53, παράγραφος 1, και το άρθρο 54, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 5α, παράγραφοι 1 έως 4, της αποφάσεως 1999/468 (βλ. σκέψεις 20 έως 22 ανωτέρω), που διέπουν την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού. Η εκτίμηση αυτή δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση από το γεγονός ότι το άρθρο 37 του κανονισμού 1272/2008 (βλ. σκέψη 19 ανωτέρω) προβλέπει, στις παραγράφους 2 έως 4, το δικαίωμα των παρασκευαστών, εισαγωγέων ή μεταγενεστέρων χρηστών, να υποβάλλουν στον ECHA πρόταση εναρμονισμένης ταξινόμησης και επισήμανσης μιας ουσίας και να λάβουν, αφού ενδεχομένως διατυπώσουν σχόλια, γνωμοδότηση της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων του ECHA. Συγκεκριμένα, οι πιθανές διαδικαστικές εγγυήσεις του άρθρου 37 του κανονισμού 1272/2008 έχουν εφαρμογή μόνον στην περίπτωση που εθνική αρχή ή παρασκευαστής ή εισαγωγέας ή μεταγενέστερος χρήστης υποβάλλει τέτοια πρόταση, γεγονός που δεν συνέβη εν προκειμένω.

108 Στο μέτρο που οι προσφεύγουσες επικαλούνται το διαδικαστικό καθεστώς του κανονισμού 793/93, πρέπει να τονιστεί ότι, βεβαίως, ο κανονισμός αυτός προβλέπει, στα

άρθρα 6 έως 10, ως ειδικά διαδικαστικά δικαιώματα και υποχρεώσεις (βλ. σκέψεις 23 έως 28 ανωτέρω), την ενεργό συμμετοχή των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων στη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων προκειμένου να καταρτιστεί πίνακας προτεραιότητας των οικείων ουσιών και των ενδεχόμενων προτάσεων στρατηγικής ή των μέτρων για τον περιορισμό, ιδίως, των κινδύνων που έχουν εντοπιστεί. Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αφενός, οι διατάξεις του κανονισμού 793/93 δεν έχουν εφαρμογή στη διαδικασία ταξινόμησης μιας ουσίας ως επικίνδυνης και ότι, αφετέρου, η διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων από το ανθρακικό νικέλιο, η οποία είναι διαφορετική από τη διαδικασία που οδήγησε στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, περατώθηκε υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού με την καταχώριση των ουσιών αυτών στον τέταρτο κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας βάσει του κανονισμού 2364/2000 (βλ. σκέψη 32 ανωτέρω). Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώνεται από το άρθρο 11, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 793/93, δυνάμει του οποίου μόνο βάσει της ολοκληρωθείσας αξιολόγησης των κινδύνων και της ενδεχόμενης προσαρμοσμένης στρατηγικής σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής του άρθρου 15 του εν λόγω κανονισμού μπορεί η Επιτροπή να προτείνει, εάν είναι απαραίτητο, κοινοτικά μέτρα στο πλαίσιο της οδηγίας 76/769 ή άλλα κατάλληλα υφιστάμενα κοινοτικά μέσα (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω). Πάντως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι διατάξεις αυτές δεν διευκρινίζουν τις συνθήκες υπό τις οποίες το αποτέλεσμα της αξιολόγησης των κινδύνων μπορεί να οδηγήσει σε πρόταση ταξινόμησης της οικείας ουσίας βάσει της οδηγίας 67/548, ή ακόμα και βάσει του κανονισμού 1272/2008, γεγονός που καταδεικνύει την αυτοτέλεια της διαδικασίας αξιολόγησης των κινδύνων σε σχέση με τη διαδικασία ταξινόμησης μιας ουσίας ως επικίνδυνης.

109 Οι προαναφερθείσες διατάξεις του κανονισμού 793/93 δεν θεσπίζουν επομένως διαδικαστικές εγγυήσεις που έχουν εφαρμογή στην ταξινόμηση μιας ουσίας ως επικίνδυνης βάσει της οδηγίας 67/548 ή του κανονισμού 1272/2008. Ούτε εξάλλου συναρτούν μεταξύ τους τη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων μιας ουσίας, αφενός, και τη διαδικασία ταξινόμησης μιας ουσίας ως επικίνδυνης, αφετέρου, ώστε να μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οι διαδικαστικές εγγυήσεις που απονέμει ο κανονισμός

793/93 έχουν εφαρμογή, έστω και de facto, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, στο πλαίσιο της δεύτερης διαδικασίας.

110 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα ότι οι διαδικαστικές αυτές εγγυήσεις και η άσκησή τους κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων μπορούν να εξατομικεύσουν τις προσφεύγουσες όσον αφορά τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, δεδομένου ότι οι ταξινομήσεις αυτές δεν αποτελούν την κατάληξη της διαδικασίας αξιολόγησης των κινδύνων βάσει του κανονισμού 793/93, αλλά το αποτέλεσμα των αντίστοιχων διακριτών διαδικασιών προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 και του κανονισμού 1272/2008, στο πλαίσιο των οποίων οι προσφεύγουσες δεν διαθέτουν τέτοιες εγγυήσεις.

111 Εξάλλου, ελλείψει διαδικαστικής εγγυήσεως συνδεόμενης με τις εν λόγω διαδικασίες, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα ότι οι προσφεύγουσες έχουν εξατομικευθεί λόγω της ενεργής συμμετοχής τους στη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων από το ανθρακικό νικέλιο. Ομοίως, πρέπει να απορριφθεί η άποψη κατά την οποία οι διαδικασίες προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο είναι παρόμοιες με άλλες διοικητικές διαδικασίες όπως οι διαδικασίες στον τομέα του ανταγωνισμού, των κρατικών ενισχύσεων και του ντάμπινγκ, στο πλαίσιο των οποίων ορισμένα δικαιώματα άμυνας που προβλέπονται από ρητές διατάξεις πρέπει να εξασφαλίζονται και να γίνονται σεβαστά ενόψει της εκδόσεως μιας πράξεως ατομικής ή γενικής ισχύος (βλ., συναφώς, διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 83 ανωτέρω, σκέψεις 58 και 74 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), γεγονός που δεν ισχύει εν προκειμένω.

112 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες δεν υποστηρίζουν ότι, στο πλαίσιο των διαδικασιών που οδήγησαν στην έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων, η Norilsk Nickel διαδραμάτισε ρόλο εκπροσώπου και κύριου διαπραγματευτή της βιομηχανίας νικελίου ανάλογο με αυτόν που είχε κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων βάσει του

κανονισμού 793/93. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τις εκτιμήσεις που παρατίθενται στις σκέψεις 105 έως 111 ανωτέρω, η ιδιότητά της αυτή κατά την τελευταία διαδικασία, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένη, δεν εκτείνεται κατ' ανάγκη και στις διαδικασίες προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 και του κανονισμού 1272/2008. Επομένως, η Norilsk Nickel δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εξατομικεύθηκε λόγω της ιδιότητας αυτής σε σχέση με τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί αν με τη συμμετοχή της απλώς στη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων πληρούνται τα κριτήρια εξατομίκευσης που θέτουν οι αποφάσεις Kwekerij van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 85 ανωτέρω (σκέψεις 20 έως 24), και CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 85 ανωτέρω (σκέψεις 29 και 30).

113 Τρίτον, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν την ύπαρξη δικαιώματος ακροάσεως το οποίο φέρεται να προσέβαλε η Επιτροπή διότι δεν τις συμβουλεύθηκε πριν χρησιμοποιήσει τη δήλωση απαλλαγής εκτός της διαδικασίας αξιολογήσεως των κινδύνων και/ή για άλλους σκοπούς (βλ. σκέψη 84 ανωτέρω). Συγκεκριμένα, ούτε το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 3, ούτε το άρθρο 10, παράγραφος 1, ούτε το άρθρο 11, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 793/93 προβλέπουν ένα τέτοιο δικαίωμα κατόπιν της υποβολής και της αποδοχής αιτήματος των παρασκευαστών και των εισαγωγέων να απαλλαγούν εν όλω ή εν μέρει από τις πρόσθετες δοκιμές. Εξάλλου, οι προσφεύγουσες δεν προέβαλαν ότι η δήλωση απαλλαγής περιείχε απόρρητα στοιχεία υπό την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού τα οποία έπρεπε να προστατεύσει η Επιτροπή. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί επίσης ότι, κατ' αρχήν, ούτε η διαδικασία συντάξεως πράξεων γενικής ισχύος ούτε η φύση των πράξεων αυτών απαιτούν, δυνάμει των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου μεταξύ των οποίων καταλέγεται το δικαίωμα ακροάσεως, τη συμμετοχή των θιγόμενων προσώπων, τα συμφέροντα των οποίων θεωρείται ότι εκπροσωπούνται από τα πολιτικά όργανα που καλούνται να εκδώσουν τις πράξεις αυτές (βλ. διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 83 ανωτέρω, σκέψη 73 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, η Επιτροπή στηρίχθηκε στη δήλωση απαλλαγής υπό την έννοια που προέβαλαν οι προσφεύγουσες, από τη νομολογία που παρατίθεται στις σκέψεις 103 και 104 ανωτέρω προκύπτει ότι, λαμβανομένης υπόψη της αυτοτέλειας της διαδικασίας ταξινόμησης των επικίνδυνων ουσιών σε σχέση με τη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων από ορισμένες ουσίες και ελλείψει διαδικαστικού δικαιώματος που να εξασφαλίζεται ρητώς από την εφαρμοστέα εν προκειμένω νομοθεσία, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να επικαλεσθούν, για να στηρίξουν το έννομο συμφέρον τους να στραφούν κατά των

προσβαλλόμενων ταξινομήσεων, διαδικαστική εγγύηση που παρέχεται μόνο κατά τη διαδικασία που αφορά την αξιολόγηση των κινδύνων.

114 Τέταρτον, πρέπει να εξεταστεί αν η συμφωνία μεταξύ των προσφευγουσών, της PCF και της Königswarter επί της δηλώσεως απαλλαγής καθώς και η ύπαρξη της δηλώσεως αυτής και η χρησιμοποίησή της από την Επιτροπή μπορούν να τις εξατομικεύσουν ως επιχειρήσεις αποτελούσες μέρος ενός στενού κύκλου κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 98 ανωτέρω.

115 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι οι προσφεύγουσες δεν ισχυρίσθηκαν ότι ήσαν οι μόνες επιχειρήσεις που παρήγαν και εμπορεύονταν ανθρακικό νικέλιο οι οποίες εθίγησαν από τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις.

116 Στη συνέχεια, δεν αμφισβητείται βεβαίως ότι, αφενός, οι προσφεύγουσες και οι δύο άλλες επιχειρήσεις που υπέγραψαν τη δήλωση απαλλαγής ήσαν οι μόνες που συμμετείχαν ενεργώς στη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων από το ανθρακικό νικέλιο και ότι, αφετέρου, ο DEPA χρησιμοποίησε τη δήλωση αυτή για να στηρίξει τη μεταγενέστερη πρότασή του περί ταξινομήσεως του ανθρακικού νικελίου στις επικίνδυνες ουσίες βάσει της οδηγίας 67/548. Εξάλλου, σε αντίθεση με άλλες επιχειρήσεις του τομέα του νικελίου που ενδέχεται να εθίγησαν, οι τέσσερις αυτές επιχειρήσεις ήσαν σαφώς εξατομικευμένες, και μάλιστα από τις αρχές που είχαν την ευθύνη να εξετάσουν και να συζητήσουν την εν λόγω πρόταση ταξινόμησης και να λάβουν την οριστική απόφαση επί του θέματος αυτού.

117 Ωστόσο, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα στοιχεία αυτά δεν αρκούν για να εξατομικεύσουν τις προσφεύγουσες σε σχέση με τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις.

118 Πρέπει να επισημανθεί ότι το γεγονός ότι υπέβαλαν από κοινού δήλωση απαλλαγής δεν δημιουργεί κανένα κεκτημένο ή δικαίωμα υπέρ των επιχειρήσεων αυτών, δεδομένου ότι η δήλωση αυτή αποτελούσε αίτηση εκ μέρους τους, που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 793/93, να απαλλαγούν από ορισμένες πρόσθετες δοκιμές για την αξιολόγηση των κινδύνων από την εν λόγω ουσία. Έτσι, το γεγονός αυτό δεν αποτελεί ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των επιχειρήσεων αυτών που μπορεί να συγκριθεί με την περίπτωση του δικαιούχου προϋφιστάμενου αποκλειστικού δικαιώματος τηλεοπτικής αναμετάδοσης αθλητικού γεγονότος μείζονος κοινωνικής σημασίας, όπως στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Επιτροπή κατά Infront WM, σκέψη 98 ανωτέρω (σκέψεις 73 έως 77), με την περίπτωση του δικαιούχου σύμβασης συναφθείσας πριν την έκδοση του προσβαλλόμενου μέτρου, όπως στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1985, 11/82, Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 207, σκέψη 31), ή ακόμη με την περίπτωση του υπαγόμενου σε ιδιαίτερο φορολογικό καθεστώς δυνάμει κρατικής άδειας που χορηγήθηκε βάσει καθεστώτος ενισχύσεως, όπως στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, σκέψη 98 ανωτέρω (σκέψεις 59 έως 63).

119 Εξάλλου, η νομολογία κατ' εξαίρεση μόνον έχει δεχθεί ότι τέτοιες ιδιαίτερες καταστάσεις μπορούν να εξατομικεύουν λόγω του ότι τα προσβαλλόμενα μέτρα είχαν ακριβώς ως αντικείμενο να προσβάλουν το περιεχόμενο και την άσκηση αυτών των προϋφιστάμενων δικαιωμάτων, των οποίων την ύπαρξη γνώριζε εκ των προτέρων το αρμόδιο όργανο ή των οποίων οι δικαιούχοι ήταν απολύτως εφικτό να εξατομικευθούν (βλ., συναφώς, αποφάσεις Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 118 ανωτέρω, σκέψη 31· Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, σκέψη 98 ανωτέρω, σκέψη 63· Επιτροπή κατά Infront WM, σκέψη 98 ανωτέρω, σκέψεις 72 και 76, και διάταξη Galileo Lebensmittel κατά Επιτροπής, σκέψη 103 ανωτέρω, σκέψη 46· διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Σεπτεμβρίου 2004, T-213/02, SNF κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3047, σκέψεις 68 έως 70).

120 Πάντως, εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να επικαλεσθούν προϋφιστάμενα δικαιώματα που ενδέχεται να θίγουν οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις και, επομένως, να ισχυρισθούν ότι επηρεάζονται ειδικώς σε σχέση με κάθε άλλον επιχειρηματία τον οποίο μπορεί να αφορούν οι εν λόγω ταξινομήσεις, δεδομένου ότι η δήλωση απαλλαγής δεν ισοδυναμεί με ένα τέτοιο δικαίωμα. Έτσι, απλώς η πιθανότητα

προσδιορισμού, κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλόμενων πράξεων, μέσω της δηλώσεως απαλλαγής, του αριθμού και της ταυτότητας των επιχειρήσεων στις οποίες έχουν εφαρμογή, δεν συνεπάγεται ότι πρέπει να θεωρηθεί ότι οι εν λόγω πράξεις αφορούν ατομικά τις επιχειρήσεις αυτές, εφόσον η εφαρμογή αυτή λαμβάνει χώρα βάσει αντικειμενικής έννομης ή πραγματικής καταστάσεως την οποία καθορίζουν οι εν λόγω πράξεις (βλ. σκέψη 99 ανωτέρω), δηλαδή βάσει της ιδιότητάς τους ως παρασκευάστριας ή διανομέα ανθρακικού νικελίου. Επομένως, ακόμη και σε σχέση με τη δήλωση αυτή, οι προσβαλλόμενες πράξεις αφορούν ατομικά τις προσφεύγουσες ακριβώς όπως και κάθε άλλον επιχειρηματία που βρίσκεται, πραγματικά ή δυνητικά, στην ίδια κατάσταση, που παρασκευάζει, δηλαδή, και/ή εμπορεύεται ανθρακικό νικέλιο.

121 Επομένως, οι προσφεύγουσες αβασίμως ισχυρίζονται ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις τις αφορούν ατομικά.

122 Ως εκ τούτου, το αίτημα εν μέρει ακυρώσεως των προσβαλλόμενων πράξεων πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

123 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, και χωρίς να χρειάζεται να ληφθεί απόφαση επί του αιτήματος να κηρυχθεί άνευ αντικειμένου η προσφυγή για τη μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης οδηγίας, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή στο σύνολό της ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

124 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

125 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, τα κράτη μέλη που παρενέβησαν στη διαφορά φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Επομένως, το Βασίλειο της Δανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

126 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κρίνει ότι ο παρεμβαίνων φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Εν προκειμένω, η Nickel Institute, που παρενέβη υπέρ των προσφευγουσών, φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Η Norilsk Nickel Harjavalta Oy και η Umicore SA/NV φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3) **Το Βασίλειο της Δανίας και η Nickel Institute φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 7 Σεπτεμβρίου 2010.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
M. Jaeger

Περιεχόμενα

Το νομικό πλαίσιο ..... II - 3965

Διατάξεις των Συνθηκών ΕΚ και ΛΕΕ ..... II - 3965

Οδηγία 67/548 ..... II - 3966

Διαδικασία προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 ..... II - 3969

Μερική κατάργηση, τροποποίηση και αντικατάσταση της οδηγίας 67/548 από τον κανονισμό 1272/2008 ..... II - 3970

Κανονισμός (ΕΟΚ) 793/93 και κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 ..... II - 3975

Ιστορικό της διαφοράς ..... II - 3978

Προσφεύγουσες και επίμαχες ουσίες ..... II - 3978

Διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων από το ανθρακικό νικέλιο ..... II - 3978

Η διαδικασία που κατέληξε στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις ..... II - 3980

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων ..... II - 3987

Σκεπτικό ..... II - 3991

Επί της δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ ..... II - 3991

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 3991

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 3992

Επί του παραδεκτού της υπό κρίση προσφυγής ..... II - 3995

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 3995

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 4001

— Επί του παραδεκτού του αιτήματος ακυρώσεως της φερόμενης «αποφάσεως» περί στηρίξεως των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων στη δήλωση απαλλαγής ..... II - 4001

— Επί του παραδεκτού του αιτήματος μερικής ακυρώσεως των προσβαλλόμενων πράξεων ..... II - 4002

Επί των δικαστικών εξόδων ..... II - 4012